

under velvillig Overvejelse, han lovede ikke en Gang selv at ville gøre, men sagde kun, hvad det kunde være rigtig at sige i Djebliffet. Men jeg mener, at saa snart man lægger Afstemningen hen til Kommunerne og opgiver den store Valghandling, som vi nu have, Raaringen, saa betragter jeg det som et alvorligt Forløb paa at gennemføre Sagen, men det gør jeg ikke med Hensyn til det Forslag, som foreligger her. Det kan fornuftigvis ikke ventes gennemført,

R. Jensen: Ja, vi have jo nu hørt Indenrigsministeren udtale sig over for det Forslag, som her foreligger, og ogsaa over for et Endringsforslag, der har været stillet og været til Behandling her i Tinget. Men hvis jeg husker ret, saa blev det nuværende Forslag vedtaget her ved anden Behandling i Folketinget væsentlig i den Skikkelse, hvori det foreligger, og hvis jeg har opfattet Folketingets Stilling ret, saa var Grunden til, at man gik den Vej ved sin Afstemning, man gik, denne, at man i det store og hele ønskede Offentlighed ved Valghandlingen, og at den Mand, der gik til Valg, skulde kunne være bekendt og vedkende sig, hvem han stemte paa; men af Hensyn til de Ulemper og de Klager, der ofte og jævnlig, saa snart vi have haft Valg, ere komne frem her i Folketinget, var man enig om at søge at forebygge, at det skulde gentage sig der, ved, at man efter den mundtlige Valghandling og Raaringen lod Afstemningen foregaa paa den Maade, som her er antydet, og som man her har betegnet som hemmelig Afstemning i Modsetning til den Maade, hvorpaa det nu foregaa. Saaledes tror jeg, at Folketinget har staaet over for denne Sag, og jeg vil for mit personlige Bedkommende ikke give Slip paa det offentlige, men ønsker kun at lempe det saaledes, at de, der ere udsatte for Tryk, kunne blive fri for det. Det er to Ting, jeg mener, vi godt kunne have sammen, og man kan ogsaa tage en enkelt Del ud deraf, der hvor man har skriftlig Afstemning, og sætte det i Forbindelse med Valghandlingen. Thi det har sin store Betydning for mig, om Kandidaterne kunne komme sammen og udvikle deres Anskuelser, og at der kan blive givet dem Lejlighed til at gendrive Ting, der undertiden kunne være blevne fremførte bag Kandidatens Ryg, og jeg mener derfor, at Ordningen ved Afstemningen i Kommunerne ikke er heldig eller hensigtsmæssig, men det maa være en Opgave at se at benytte ogsaa den ærede Indenrigsministers Medvirkning til at saa det saa godt som muligt, for at de

af mig nævnte Formaal kunne blive naaede saa godt som muligt.

Berg: Den sidste Sætning af det ærede Medlem, der nu havde Ordet, forstod jeg ikke. Hvorledes vil han være i Stand til, at vinde den ærede Indenrigsministers Medvirkning til denne Forandring, som gaar ud paa at borttage Trykret og dog beholde Offentlighed og Mundtlighed i den Form, vi hidtil have haft ved Valghandlingen, naar den ærede Indenrigsminister, saa vidt jeg forstod ham, sagde, at en saadan Ordning var fornuftstridig? Forslagsstillerne vare om ikke Idioter, saa dog inde paa det toskede ved at stille et saadant Forslag, der for øvrigt er billiget af hele Folketinget. Hvorledes kan det ærede Medlem endnu efter denne Udtalelse være saa ministerielt sangvinist, at han kan vente Ministerens Medvirkning til noget, som vi finde fornuftigt, men som Ministeren erklærer paa Embeds Begne fra sin høje Plads, er fornuftstridigt. Jeg er for Resten enig med det ærede Medlem i hans første Udtalelse, og jeg glædede mig over at høre den ærede Ridsfører for Forslagsstillerne udtryffeligt erklære, at han ingen som helst Berettigelse havde til at lesse med Tanken om at flytte den offentlige Valghandling bort og ud af Kommunen. Jeg tror, at det vilde være i høj Grad betænkeligt at gøre en saadan hovedsaks Forandring, som den ærede Minister tænker paa, som Betingelse for at gøre et imødekommende Skridt, og at det er politisk nyttigt at blive ved denne Regnskabsaflæggelse for sine Anskuelser, som Kandidaten nødvendig maa give paa Valgdagen. Den skulle vi ikke forlade, ikke blot af det Hensyn, at han derved mulig kan faa Lejlighed til enten at strifte eller til at imødegaa mulige Misforstaaelser af hans tidligere Færd og til maaste at aflægge Bekendelser af Felttagelser, han kan have begaaet, men ogsaa af Hensyn til, at Kandidaternes Udtalelser af deres almindelige politiske Stilling kan blive paagtet af alle baade fra den ene og fra den anden Side, saa at man nøjagtig kan se, hvorledes Kandidaten, hvis han bliver valgt, senere forholder sig til det Program, han selv har angivet som det, han vil vælges paa. Det er et temmelig vigtigt Spørgsmaal. Deri kan der ligge en Spore for mangen Rigsdagsmand. Heldigvis er det Tilfældet i vor Tid, og jeg tror ikke, at vi paa nogen Maade bør forlade denne Ordning. Sag er der ogsaa en anden Grund, der kan anføres til Fordel for den offentlige Forhandling,